

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Москалька Віталія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
9 квітня 2020 року
№ 82-2(І)/2020

Справа № 3-58/2020(107/20)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого,
Кривенка Віктора Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Москалька Віталія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Москалько В.П. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55, частинам третій, п'ятій статті 125, пунктам 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційними), пункт 1 частини шостої статті 12, пункт 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Згідно з пунктом 1 частини шостої статті 12 Кодексу справами незначної складності є справи щодо прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби, окрім справ, в яких позивачами є службові особи, які у значенні Закону України „Про запобігання корупції“ займають відповідальне та особливо відповідальне становище.

Відповідно до пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню: судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики; особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково.

Із матеріалів конституційної скарги вбачається, що Москалько В.П. звернувся до Полтавського окружного адміністративного суду з позовом до Апарату Верховної Ради України, у якому, з урахуванням заяви про збільшення позовних вимог, просив стягнути середній заробіток за час несвоєчасної виплати грошової допомоги у зв'язку із виходом на пенсію за період з 1 жовтня

2009 року по 28 грудня 2018 року. Полтавський Окружний адміністративний суд рішенням від 1 жовтня 2019 року позовні вимоги Москалька В.П. задовільнив.

Другий апеляційний адміністративний суд постановою від 22 січня 2020 року рішення суду першої інстанції скасував та ухвалив нове судове рішення про відмову у задоволенні позову.

Верховний Суд ухвалою від 12 лютого 2020 року відмовив у відкритті касаційного провадження у справі Москалька В.П. як такій, що не підлягає касаційному оскарженню.

На думку автора клопотання, застосування судами оспорюваних положень Кодексу призвело до порушення його прав, передбачених частиною першою статті 8, частинами першою, другою статті 24, частинами першою, другою статті 55, частинами третьою, п'ятою статті 125, пунктами 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України.

На підтвердження своєї позиції Москалько В.П. посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, юридичні позиції Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини, практику Верховного Суду, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Москалько В.П. не обґрунтував своїх тверджень про невідповідність частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55, частинам третій, п'ятій статті 125, пунктам 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу.

Згідно з пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України однією з основних засад судочинства є забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення.

Отже, у Конституції України встановлено обов'язковість апеляційного перегляду справи, а випадки касаційного оскарження судового рішення визначаються законом.

Аналіз матеріалів, долучених до конституційної скарги, дає підстави для висновку, що ознак обмеження права на судовий захист у справі Москалька В.П. немає.

Положеннями пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу передбачено, що судові рішення у справах незначної складності не підлягають касаційному оскарженню, та встановлено виключні випадки, за яких касаційне оскарження є можливим. Справи щодо прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби, окрім справ, в яких позивачами є службові особи, які у значенні Закону України „Про запобігання корупції“ займають відповідальне та особливо відповідальне становище, віднесено Кодексом до справ незначної складності (пункт 1 частини шостої статті 12 Кодексу).

Таким чином, Москалько В.П. фактично висловив незгоду з існуючим законодавчим регулюванням реалізації права на касаційне оскарження та з визначеними у Кодексі критеріями віднесення справи до категорії справ незначної складності, а також із судовими рішеннями у його справі та

обмежився цитуванням окремих положень Основного Закону України й наведенням практики Європейського суду з прав людини.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів та практики Європейського суду з прав людини без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Москалька Віталія Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**